

ข้อมูลประกอบการรับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้อง
ต่อร่างพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

๑. เป็นร่างพระราชบัญญัติแก้ไข/ปรับปรุง

โดยเพิ่มส่วนที่ (ข/๓) ว่าด้วยการทิ้งขยะในทะเล ในหมวดที่ ๖ ข้อบังคับเบ็ดเตล็ด ของภาค ๑ ข้อบังคับทั่วไป แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖

๒. หน่วยงานของรัฐผู้เสนอร่างกฎหมาย คือ กรมเจ้าท่า กระทรวงคมนาคม

๓. สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติและแผนปฏิรูปประเทศด้านใด

- ๓.๑ สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน โดยเฉพาะด้านการคมนาคมขนส่งทางน้ำ
- ๓.๒ สอดคล้องกับแผนปฏิรูปประเทศด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และด้านเศรษฐกิจ

๔. สภาพปัญหา สาเหตุของปัญหา และผลกระทบของปัญหา

๔.๑ ปัญหาคืออะไร สาเหตุของปัญหาคืออะไร และผลกระทบของปัญหาคืออะไร

๔.๑.๑ ปัญหา คือ ปัจจุบันมีการทิ้งขยะในทะเลเพิ่มขึ้นอย่างมาก โดยเฉพาะขยะที่เป็นพลาสติก ซึ่งย่อยสลายตามธรรมชาติได้ยาก และขยะมีพิษต่าง ๆ

๔.๑.๒ สาเหตุของปัญหา คือ การทิ้งขยะในทะเลที่เกิดขึ้นได้ง่ายและบ่อยที่สุดคือการทิ้งขยะจากเรือและแท่นในทะเล องค์การทางทะเลระหว่างประเทศจึงได้กำหนดเกณฑ์ให้รัฐภาคีควบคุมเรือให้ต้องปฏิบัติตามการทิ้งขยะและห้ามทิ้งขยะจากเรือและแท่นลงไปบนทะเลตามอนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยการป้องกันมลพิษจากเรือ ค.ศ. ๑๙๗๓ (International Convention for the Prevention of Pollution from Ships ๑๙๗๓ : MARPOL) ภาคผนวก ๕ ว่าด้วยกฎข้อบังคับสำหรับการป้องกันมลพิษจากขยะบนเรือ (Annex V Regulations for the Prevention of Pollution by Garbage from Ships) แต่ประเทศไทยซึ่งกำลังจะเข้าเป็นภาคีอนุสัญญาดังกล่าว ก็ยังไม่มีกฎหมายรองรับเพื่อควบคุมการทิ้งขยะในทะเล

๔.๑.๓ ผลกระทบของปัญหา คือ มีการสะสมของขยะในทะเลเป็นจำนวนมาก ก่อให้เกิดมลพิษส่งผลกระทบต่อระบบนิเวศทางทะเลและสิ่งแวดล้อม และอาจเป็นอันตรายต่อการเดินเรือเป็นอันตรายต่อร่างกายและชีวิตของประชาชนและนักท่องเที่ยว

๔.๒ วัตถุประสงค์และเป้าหมายของการแทรกแซง

เพื่อให้มีมาตรการในการควบคุม ป้องกัน และการจัดการการทิ้งขยะจากเรือหรือแท่นในทะเล ซึ่งสอดคล้องกับมาตรฐานสากล และสอดคล้องกับหลักเรื่อง Sustainable Development Goals ข้อ ๑๓ Climate Action และ ข้อ ๑๔ Life Below Water ขององค์การสหประชาชาติ

๔.๓ การแก้ปัญหาในปัจจุบัน

ได้ใช้กฎหมายในการกำกับดูแลคุ้มครองสิ่งแวดล้อมตามพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ บังคับ ได้แก่

๔.๓.๑ ตามมาตรา ๑๑๙ และมาตรา ๑๑๙ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม บัญญัติห้ามทิ้งหิน กรวด ทราบ ดิน โคลน อับเฉา สิ่งของหรือสิ่งปฏิกูลใด ๆ รวมถึงน้ำมันและเคมีภัณฑ์หรือสิ่งใด ๆ ซึ่งยังไม่สอดคล้องกับหลักเกณฑ์ตามอนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยการป้องกันมลพิษจากเรือ ค.ศ. ๑๙๗๓ ภาคผนวกที่ ๕ เนื่องจากใช้บังคับในทะเลอาณาเขตและเขตต่อเนื่องไม่เกิน ๒๔ ไมล์ทะเลจากเส้นฐาน ไม่ถึงเขตเศรษฐกิจจำเพาะ (Exclusive Economic Zone : EEZ) ตามอนุสัญญาสหประชาชาติ

ว่าด้วยกฎหมายทะเล ค.ศ. ๑๙๘๒ (UNCLOS) และเป็นการห้ามที่อย่างเด็ดขาดไม่สามารถมีข้อยกเว้นตามอนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยการป้องกันมลพิษจากเรือ ค.ศ. ๑๙๗๓ ภาคผนวกที่ ๕ ได้

๔.๓.๒ มาตรา ๕๓/๑ แห่งพระราชบัญญัติเรือไทย พุทธศักราช ๒๔๘๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ห้ามมิให้ทิ้งสารที่เป็นอันตรายจากเรือลงสู่ทะเล ใช้บังคับเฉพาะกับเรือไทย ซึ่งยังไม่ครอบคลุมถึง “ขยะ” ตามอนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยการป้องกันมลพิษจากเรือ ค.ศ. ๑๙๗๓ ภาคผนวกที่ ๕ โดยตรง และมีข้อยกเว้นที่ไม่สอดคล้องกับอนุสัญญาดังกล่าว

๔.๓.๓ บทบัญญัติตามกฎหมายอื่น ๆ เช่น

- ตามมาตรา ๖๙ - ๗๗ ส่วนที่ ๕ มลพิษทางน้ำ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ เป็นบทบัญญัติเกี่ยวกับการควบคุมแหล่งกำหนดมลพิษทางน้ำ ซึ่งมีได้กำหนดพื้นที่บังคับ
- มาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการบริหารจัดการทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง พ.ศ. ๒๕๕๘ เป็นบทบัญญัติห้ามก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงต่อทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง ซึ่งไม่ตรงกับการจัดการขยะจากเรือหรือแท่นตามอนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยการป้องกันมลพิษจากเรือ ค.ศ. ๑๙๗๓ ภาคผนวกที่ ๕
- มาตรา ๕๘ แห่งพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม เป็นบทบัญญัติห้ามทิ้งวัตถุอันตรายหรือสิ่งใด ๆ ลงสู่ที่จับสัตว์น้ำ และทะเล หรือทำให้ที่จับสัตว์น้ำและทะเลเกิดมลพิษ ซึ่งไม่ตรงกับการจัดการขยะจากเรือหรือแท่นตามอนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยการป้องกันมลพิษจากเรือ ค.ศ. ๑๙๗๓ ภาคผนวกที่ ๕)

๔.๔ ความสัมพันธ์หรือความใกล้เคียงกับกฎหมายอื่น ได้แก่ มาตรา ๑๑๙ และมาตรา ๑๑๙ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทยฯ มาตรา ๕๓/๑ แห่งพระราชบัญญัติเรือไทยฯ มาตรา ๖๙ - ๗๗ ส่วนที่ ๕ มลพิษทางน้ำ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติฯ และ มาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการบริหารจัดการทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งฯ

๕. คำอธิบายหลักการของกฎหมาย

เพื่อกำหนดข้อห้ามการทิ้ง “ขยะ” และกำหนดหลักเกณฑ์และข้อยกเว้นที่ให้ทิ้งได้ รวมถึงหลักเกณฑ์ในการจัดการขยะบนเรือหรือแท่น ให้เป็นไปตามอนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยการป้องกันมลพิษจากเรือ ค.ศ. ๑๙๗๓ ภาคผนวกที่ ๕ เพื่อควบคุม ป้องกันและลดปัญหาการลักลอบทิ้งขยะจากเรือและแท่นลงสู่ทะเล โดยเฉพาะขยะที่เป็นพลาสติกซึ่งย่อยสลายตามธรรมชาติได้ยาก มีการสะสมของขยะในทะเล ก่อให้เกิดมลพิษส่งผลกระทบต่อสิ่งมีชีวิตและสภาพแวดล้อมทางทะเล โดยหลักเกณฑ์ดังกล่าวนี้สามารถนำไปปรับใช้เพื่อรองรับภาคผนวกอื่น ๆ ของอนุสัญญาของระหว่างประเทศว่าด้วยการป้องกันมลพิษทางเรือ ค.ศ. ๑๙๗๓ ที่ประเทศไทยเป็นภาคีด้วย

๖. ประเด็นสำคัญของร่างกฎหมาย/สรุปลสาระสำคัญ

๖.๑ กำหนดบทนิยาม คำว่า “ทิ้ง” “ขยะ” “เรือไทย” “แท่น” “พื้นที่พิเศษ” “อนุสัญญา” “รัฐภาคี” เพื่อให้เป็นไปตามอนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยการป้องกันมลพิษจากเรือ ค.ศ. ๑๙๗๓ ภาคผนวกที่ ๕ และเพื่อความสะดวกในการ ยกร่างกฎหมาย (มาตรา ๑๒๐/๒)

๖.๒ กำหนดขอบเขตการบังคับใช้กฎหมายฉบับนี้ทั้งทะเลในน่านน้ำไทยและเขตเศรษฐกิจจำเพาะ (Exclusive Economic Zone : EEZ) ตามประกาศเขตเศรษฐกิจจำเพาะของราชอาณาจักรไทย แต่ไม่รวมถึงทะเลสาบสงขลา เพื่อให้เป็นไปตามอนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยการป้องกันมลพิษจากเรือ ค.ศ. ๑๙๗๓ ภาคผนวกที่ ๕ และอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเล ค.ศ. ๑๙๘๒ (UNCLOS) (มาตรา ๑๒๐/๓)

๖.๓ กำหนดให้การกระทำความผิดเกี่ยวกับการทิ้งขยะในส่วนนี้ที่เกิดขึ้นนอกราชอาณาจักร ให้ถือว่าได้กระทำในราชอาณาจักรไทย ตามรูปแบบกฎหมายอาญา เพื่อให้ศาล พนักงานอัยการ พนักงานสอบสวน พนักงานเจ้าหน้าที่ และเจ้าหน้าที่ มีอำนาจบังคับเหนือการกระทำความผิดนั้น (มาตรา ๑๒๐/๕ และ ๑๒๐/๖)

๖.๔ กำหนดห้ามมิให้ทิ้งขยะจากเรือหรือแท่นลงไปในทะเล (มาตรา ๑๒๐/๗ และ ๑๒๐/๘)

มีข้อยกเว้น ให้สามารถทิ้งขยะบางประเภทลงในทะเลได้ ตามพื้นที่ หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนด (มาตรา ๑๒๐/๗ ๑๒๐/๘ ๑๒๐/๙ และ ๑๒๐/๑๐)

ผู้ใดฝ่าฝืนต้องระวางโทษทางอาญา ทั้งจำคุกและปรับ และโทษปรับทางปกครอง และต้องชดใช้ค่าใช้จ่ายในการฟื้นฟูสภาพแวดล้อมและค่าเสียหายที่เกี่ยวข้อง (มาตรา ๑๒๐/๒๖ ๑๒๐/๒๗ ๑๒๐/๒๘ ๑๒๐/๒๙ ๑๒๐/๓๐ และ ๑๒๐/๓๑)

และมีมาตรการทางปกครอง คือ เจ้าท่ามีคำสั่งห้ามออกเรือ และให้เรือไปจอดบริเวณที่กำหนด รวมทั้งแจ้งรัฐที่รับจดทะเบียนเรือ/รัฐเจ้าของธง (Flag State) (มาตรา ๑๒๐/๑๙)

แต่อาจขอให้ยกเลิกคำสั่งห้ามออกเรือได้โดยจัดให้มีมาตรการเพียงพอเพื่อป้องกันการรั่วไหลหรือการทิ้งขยะและวางหลักประกัน (มาตรา ๑๒๐/๒๒)

๖.๕ กำหนดให้เรือและแท่นต้องมีอุปกรณ์และเครื่องใช้เกี่ยวกับการจัดการขยะ และที่กักเก็บขยะ และกำหนดมาตรฐานของอุปกรณ์ประจำเรือและเครื่องใช้ประจำเรือหรือแท่นเกี่ยวกับการจัดการขยะมาตรา ๑๒๐/๑๑ และมาตรา ๑๒๐/๑๒

ผู้ใดฝ่าฝืนต้องรับโทษปรับทางปกครอง (มาตรา ๑๒๐/๓๒ มาตรา ๑๒๐/๓๓ และมาตรา ๑๒๐/๓๔)

และมีมาตรการทางปกครอง คือ เจ้าท่ามีอำนาจสั่งให้แก้ไข มีคำสั่งห้ามออกเรือ และให้เรือไปจอดบริเวณที่กำหนด (มาตรา ๑๒๐/๒๐ และ ๑๒๐/๒๓)

แต่อาจขอให้ยกเลิกคำสั่งห้ามออกเรือได้โดยจัดให้มีมาตรการเพียงพอเพื่อป้องกันการรั่วไหลหรือการทิ้งขยะและวางหลักประกัน (มาตรา ๑๒๐/๒๒)

๖.๖ กำหนดหน้าที่ของบุคคลต่าง ๆ ในเรือหรือในแท่นซึ่งเกี่ยวกับการจัดการขยะ มาตรา ๑๒๐/๑๓ มาตรา ๑๒๐/๑๔ และมาตรา ๑๒๐/๑๕

ผู้ใดฝ่าฝืนต้องรับโทษปรับทางปกครอง (มาตรา ๑๒๐/๓๖ มาตรา ๑๒๐/๓๗ ๑๒๐/๓๘ และมาตรา ๑๒๐/๓๙)

และมีมาตรการทางปกครอง คือ เจ้าท่ามีคำสั่งห้ามออกเรือ และให้เรือไปจอดบริเวณที่กำหนด สั่งให้ปฏิบัติหรือแก้ไขให้ถูกต้องภายในระยะเวลาที่กำหนด (มาตรา ๑๒๐/๒๐)

แต่อาจขอให้ยกเลิกคำสั่งห้ามออกเรือได้โดยจัดให้มีมาตรการเพียงพอเพื่อป้องกันการรั่วไหลหรือการทิ้งขยะและวางหลักประกัน (มาตรา ๑๒๐/๒๒)

๖.๗ กำหนดอำนาจในการตรวจสอบเรือหรือแท่นในเมืองท่า เขตท่าเรือ หรือทะเลอาณาเขต ที่มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่ามีการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติที่เกี่ยวกับการห้ามทิ้งขยะและการจัดการขยะ ในฐานะรัฐเจ้าของเมืองท่า (Port State) (มาตรา ๑๒๐/๑๖)

ผู้ใดขัดขวางไม่ให้เจ้าหน้าที่ขึ้นไปตรวจเรือหรือแท่น ปิดบัง ซ่อนเร้น หรือไม่ให้ออกสารตามที่เจ้าท่าร้องขอ หรือไม่ให้ความสะดวกแก่เจ้าท่า ต้องระวางโทษจำคุกและปรับ (มาตรา ๑๒๐/๔๘)

๖.๘ กำหนดอำนาจในการตรวจสอบเรือหรือแท่นในเขตเศรษฐกิจจำเพาะ (Exclusive Economic Zone : EEZ) ที่มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติที่เกี่ยวกับการห้ามทิ้งขยะและการจัดการขยะ ในฐานะรัฐชายฝั่ง (Coastal State) (มาตรา ๑๒๐/๑๗)

ผู้ใดขัดขวางไม่ให้เจ้าหน้าที่ขึ้นไปตรวจเรือหรือแท่น ปิดบัง ซ่อนเร้น หรือไม่ให้เอกสารตามที่เจ้าท่าร้องขอ หรือไม่ให้ความสะดวกแก่เจ้าท่า ต้องระวางโทษจำคุกและปรับ (มาตรา ๑๒๐/๔๘)

๖.๙ กำหนดให้รัฐภาคีอื่นสามารถร้องขอให้ประเทศไทยดำเนินการกับเรือต่างประเทศที่กระทำความผิดในพื้นที่ของรัฐภาคีนั้นได้เพื่อให้สอดคล้องกับอนุสัญญาระหว่างประเทศ (มาตรา ๑๒๐/๑๘)

๖.๑๐ กำหนดหน้าที่ในการรักษาความปลอดภัยและการดูแลรักษาเรือ เมื่อมีคำสั่งห้ามออกเรือจากเจ้าท่า (มาตรา ๑๒๐/๒๑)

๖.๑๑ กำหนดหลักเกณฑ์การยกเลิกคำสั่งห้ามออกเรือและการวางหลักประกัน (มาตรา ๑๒๐/๒๒)

๖.๑๒ กำหนดให้เจ้าท่าสามารถขอความช่วยเหลือจากพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจหรือหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องในการขึ้นไปตรวจสอบเรือหรือแท่น และการให้ความสะดวกแก่เจ้าท่าหรือผู้ซึ่งเกี่ยวข้องในการตรวจสอบเรือหรือแท่น (มาตรา ๑๒๐/๒๔)

๖.๑๓ กำหนดศาลที่มีเขตอำนาจเหนือคดีเกี่ยวกับการทิ้งขยะในทะเล (มาตรา ๑๒๐/๒๕)

๖.๑๔ บทกำหนดโทษ (มาตรา ๑๒๐/๒๗ - มาตรา ๑๒๐/๔๘)

๖.๑๕ การเปรียบเทียบ และการรับชำระค่าปรับ (มาตรา ๑๒๐/๔๙ - มาตรา ๑๒๐/๕๑)

๗. บทบัญญัติที่คุ้มครองประชาชน

ร่างบทบัญญัติทั้งหมดเป็นบทบัญญัติที่ให้ความคุ้มครองประชาชนและสิ่งแวดล้อมทางทะเล โดยเฉพาะ มาตรา ๑๒๐/๓๐ และมาตรา ๑๒๐/๓๑ ประชาชนที่ได้รับความเสียหายจากการทิ้งขยะในทะเล สามารถเรียกร้องให้ผู้ก่อเหตุชดเชย หรือให้เจ้าท่าเรียกให้ก็ได้

๘. บุคคลซึ่งได้รับหรืออาจได้รับผลกระทบ และผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย

จากการวิเคราะห์ในเบื้องต้น ปรากฏว่าหากร่างพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. นี้ ได้ออกใช้บังคับแล้ว จะส่งผลกระทบดังนี้

บุคคลซึ่งได้รับหรืออาจได้รับผลกระทบ

เจ้าของหรือผู้ครอบครองเรือ เจ้าของหรือผู้ครอบครองแท่น นายเรือ ผู้ควบคุมเรือ คนประจำเรือ ผู้ที่อยู่ในเรือ ผู้จัดการแท่น ผู้ที่ปฏิบัติงานอยู่ในแท่น

ภาระ/หน้าที่หรือสิทธิที่อาจถูกกระทบ

เจ้าของหรือผู้ครอบครองเรือ เจ้าของหรือผู้ครอบครองแท่น นายเรือ ผู้ควบคุมเรือ คนประจำเรือ ผู้ที่อยู่ในเรือ ผู้จัดการแท่น ผู้ที่ปฏิบัติงานอยู่ในแท่น มีหน้าที่ต้องปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดการขยะ เพื่อให้เป็นไปตามกฎหมาย ตามหลักเกณฑ์และมาตรฐานสากล/ ซึ่งปัจจุบันแม้ยังมีกฎหมายของประเทศไทยใช้บังคับแต่ปรากฏว่าเรือไทย และเรือระหว่างประเทศต่าง ๆ ได้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และมาตรฐานสากลอยู่แล้ว เนื่องจากเรือดังกล่าว อาจเดินไปยังอาณาเขตของประเทศที่มีกฎหมายใช้บังคับแล้ว เช่น สหรัฐอเมริกา สหภาพยุโรป สิงคโปร์ และญี่ปุ่น

สิทธิ/ประโยชน์ที่ได้รับ

สามารถเดินเรือในทะเลอาณาเขต เขตเศรษฐกิจจำเพาะของประเทศไทยได้อย่างปลอดภัยปราศจากขยะรบกวน หรือกีดขวางทางเดินเรือ การเดินเรือของไทยเป็นไปตามมาตรฐานสากล เพิ่มขีดความสามารถของเรือไทยในการแข่งขันระหว่างประเทศ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมทางทะเลของประเทศไทยได้รับการปกป้อง เมื่อเกิดเหตุมลพิษจากขยะจะได้รับการดูแลรักษาและเยียวยา ประชาชนและนักท่องเที่ยวสามารถใช้และบริโภค

ทรัพยากรทางทะเลได้โดยปลอดจากขยะและสารพิษจากขยะ ประเทศไทยสามารถใช้ทะเลและทรัพยากรทางทะเลเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจได้อย่างมั่นคงและยั่งยืน

๙. เหตุผลความจำเป็นในการกำหนดให้มีระบบอนุญาต ระบบคณะกรรมการ หรือการกำหนดโทษอาญา รวมทั้งหลักเกณฑ์การใช้ดุลยพินิจของเจ้าหน้าที่รัฐ

๙.๑ ไม่มีระบบอนุญาต

๙.๒ ไม่มีระบบคณะกรรมการ

๙.๓ เหตุผลความจำเป็นในการกำหนดโทษอาญา เนื่องจากผลกระทบจากการลักลอบทิ้งขยะในทะเลโดยไม่เป็นไปตามมาตรฐานอาจเป็นอันตรายแก่การเดินเรือ และก่อให้เกิดมลพิษต่อสิ่งมีชีวิตและสิ่งแวดล้อมทางน้ำอย่างมาก โดยเฉพาะขยะที่เป็นพลาสติกและขยะมีพิษ และส่งผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของประชาชนและนักท่องเที่ยวที่ใช้และบริโภคทรัพยากรทางทะเล ซึ่งจะผลเสียหายต่อการคมนาคม ทรัพยากรทางน้ำ การท่องเที่ยว และเศรษฐกิจของประเทศ ทั้งการปกป้องและคุ้มครองสิ่งแวดล้อมทางน้ำ และการแก้ไขปัญหาขยะในทะเลในปัจจุบันถือได้ว่าเป็นเรื่องที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง กฎหมายเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมและทางน้ำของประเทศไทยจึงมักกำหนดโทษทางอาญาไว้เพื่อป้องกันการกระทำผิดและผลกระทบจากการฝ่าฝืนกฎหมาย อันจะส่งผลเสียหายอย่างร้ายแรงต่อสภาพแวดล้อม ประชาชน และเศรษฐกิจของประเทศ ดังนั้น จึงสมควรกำหนดโทษทางอาญาสำหรับร่างพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. เพื่อให้ได้สัดส่วนกับผลประโยชน์ที่อาจเกิดจากการฝ่าฝืนกฎหมาย หรือให้ผู้คิดที่จะฝ่าฝืนกฎหมายเกิดความเกรงกลัวไม่กล้าที่จะละเมิดกฎหมาย

๙.๔ เหตุผลความจำเป็นในการกำหนดหลักเกณฑ์การใช้ดุลยพินิจของเจ้าหน้าที่รัฐ เนื่องจากมีรายละเอียดทางปฏิบัติและทางเทคนิคเกี่ยวกับการเดินเรือและการจัดการขยะบนเรือและบนแท่นเป็นจำนวนมาก ทั้งตามอนุสัญญาและตามสภาวะการณ์ในประเทศไทยที่ไม่สามารถกำหนดกรอบการปฏิบัติให้ลงลึกไปในรายละเอียดได้ และอาจต้องมีการปรับเปลี่ยนบ่อยครั้งตามการพัฒนาของเทคโนโลยี และเศรษฐกิจของประเทศและระหว่างประเทศ บางกรณีร่างกฎหมายฉบับนี้จึงต้องกำหนดกรอบอย่างกว้างไว้และให้เจ้าหน้าที่ใช้อำนาจดุลยพินิจ โดยให้ออกอนุบัญญัติเพื่อกำหนดกรอบหลักเกณฑ์การใช้ดุลยพินิจอีกชั้นหนึ่ง

๑๐. ความมุ่งหมายและผลสัมฤทธิ์ที่พึงประสงค์

เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์ในการจัดการขยะบนเรือหรือแท่น ให้เป็นไปตามอนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยการป้องกันมลพิษจากเรือ ค.ศ. ๑๙๗๓ ภาคผนวกที่ ๕ เพื่อควบคุม ป้องกันและลดปัญหาการลักลอบทิ้งขยะจากเรือและแท่นลงสู่ทะเล โดยเฉพาะขยะที่เป็นพลาสติกซึ่งย่อยสลายตามธรรมชาติได้ยาก มีการสะสมของขยะในทะเล ก่อให้เกิดมลพิษ ส่งผลกระทบต่อสิ่งมีชีวิตและสภาพแวดล้อมทางทะเล และส่งผลกระทบต่อเนื่องไปยังประชาชนและนักท่องเที่ยวที่ใช้หรือบริโภคทรัพยากรทางทะเล โดยหลักเกณฑ์ดังกล่าวนี้สามารถนำไปปรับใช้เพื่อรองรับภาคผนวกอื่น ๆ ของอนุสัญญาของระหว่างประเทศว่าด้วยการป้องกันมลพิษทางเรือ ค.ศ. ๑๙๗๓ ที่ประเทศไทยเป็นภาคีด้วย